

2022 GAU BELTZA MIKROIPUIN LEHIAKETA

18 URTETIK BEHERAKO KATEGORIA

- 1GO SARIA: Victoria Lozano

PANPINADUN NESKATXA

Gau lasaia zen. Etxean bakarrik nengoen.

Bat-batean, norbaitek timbrea jo zuen. Arraroa iruditu zitzaidan gaueko hamabiak zirelako, baina atea ireki nuen.

Atarian, neskaxa bat zegoen. Panpinez betetako poltsa zuen eskutan.

Galdera ugari egin nizkion, baina ez nuen erantzunik jaso.

Bustita zegoen. Pijama bat ekarriko niola esan nion eta logelara joan nintzen, Halako batean, argiak itzali eta iluntasuna nagusitu zen.

Argitasuna itzulitakoan, neskaxa atzeko aldean nuela ohartu nintzen, labana, orratza eta haria eskuetan zituela.

Begiratu eta halaxe esan zidan: “Aurpegi polita duzu, ezin egokiagoa zara nire panpina bildumarako.”

Haiek izan ziren entzun nituen azken hitzak, betirako panpina bihurtu aurretik.

18 URTETIK BEHERAKO KATEGORIA

- 2. SARIA: Oihane Lecuona

ISPILUAREN PAREAN

Kondaira baten arabera, Bea izeneko emakume batek senarra galdu omen zuen auto-istripu batean.

Heldu zen eguna. Beak urte bete egin behar zuen senarrik gabe. Ispiluari begiratu zion, eta bertan. ezustean, senarra islatu zitzaion.

Beak, izututa, ikaragarritzko kolpea jo zion ispiluari. Eskua zauriz eta odolez beterik zuen. Orduan, berriz ispiluari so egin eta senarraren izpiritua bertatik ateratzen ikusi zuen. Oihuka hasi zen, alferrik.

Bat-batean, isiltasuna nagusitu zen. Bea, lurrean hilda aurkitu zuten.

Kondairak dioenez, erne ibil zaitez azaroaren 1eko ilunabarrean oihuak entzuten badituzu, senar-emazteak izango baitira zu hil nahian.

▪ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Iluntasuneko munstroa

Laura neska alaia zen. Gau batean esnatu eta gauero bezala sukaldara joan zen ura edatera.

Logelara itzuli zen eta ezin berriro loak hartu. Begiak ireki zituen eta atearen ondoan itzal handi bat ikusi zuen begira.

Ez zen mugitzen. Laura beldurtuta zegoen, gauza hura ez zen gizakia! "Zer da? Nola sartu da?"-galdetzen zion bere buruari.

Bat-batean, gehiago hurbildu zitzaion. Aurrez aurre zuen.

Une hartan, lehenengo eguzki izpiak leihotik sartzen hasi ziren eta itzala armairuan sartu zen.

Gau hartatik, Laurak ez du berriz halakorik ikusi.

Iluntasuneko munstroa (Claudia Lozano)

HILZAILEAREN ISPILUA

1856ko gau ilun batean, Aitor izeneko mutiko bat, mendian gora etxera bueltan zihoala, norbait atzetik zuela ohartu zen. Bira eman eta atzean zuen pertsonak, aurpegian maskara bat eta eskuetan aizkora bat zuela konturatu zen. Ondoan zituen bizilagunen ardien artean ezkutatu zen. Otsoak jandako ardi baten larrua hartu eta gainean jarri zuen ezkutatzeko. Aizkoradun gizona banan bana ardien buruak moztzen hasi zen, Aitor aurkitu arte. Lepotik eutsi zuen eta aizkora bularrean sartu zion. Hilzorian zegoela, hiltzaileari begiratu eta bertan konturatu zen berak ere bularrean ebakidura bat zuela, Aitorren berdin-berdina. Aurpegian zuen maskara kendu eta bera zela konturatu zen.

Hiltzailearen ispilua (Itxaso Diez)

▪ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Katu madarikatua

9:58. Tren geltokira iritsi naiz. Bapatean, katu beltz bat ikusi dut eta katu beltz hura gogorarazi dit.

Duela bi urte, hilerriko ermita batean *ouija* egiten ari ginenean, begi gorriak zituen katu beltz bat agertu zen eta ermitako kandelak su urdin batekin piztu ziren. Nire azpiko egurrezko lurra hautsi eta zulora erori nintzen.

Zulo barruan 6 humeren gorpuak zeuden. Guztiak bihotzean *ouija* tablero bat zuten sartuta. Orduan, katua zuloan sartu zen, baina ihes egitea lortu nuen. Katuak jarraitu egin zidan eta arramaskaren baten ondoren, lepondoa hautsi nion.

9:59. Trena geltokira iritsi da.

10:00 Trenera igo naiz.

Katu madarikatua (Liher Risco)

GAU BELTZEKO ILBETEA

Behin, Gau beltz batean, gazte batzuei ideia bat bururatu zitzaion: zombiz mozzorrotzea. Etxetik atera zirenean, hain ondo zeuden mozzorroak, jendea izutu eta oihuka hasi zela. Kanean izua entzuten zen.

Etxe asko pasa ondoren gaztelu abandonatu batera iritsi ziren. Beldurgarria eta sasiz betea zegoen, baina hala ere sartu ziren.

Barruan, makina handi bat zegoen eta haren gainean leiho ikaragarri bat. Gazte batek nahigabe botoi gorri bat jo zuen eta makina piztu egin zen. Makinak ilargi betearen argia hartu zuen eta gazteak benetako zombiak bihurtu ziren.

Goizean mamuak bezala hilerrira joan ziren. Esaten dutenez oraindik hor daude gau beltzeko ilbetearen zain.

Gau beltzeko ilbetea (Maddi Sanz)

- Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

HATXERO EROA

Bazen behin, duela 100 urte inguru Halloweeneko gau batean, gauza izugarri eta beldurgarri bat gertatu zen Hondarribian. Gau ekaitzua, euritsua eta hotza zen. Inoiz ez bezalako euria egin zuen, eta horregatik urte hartan, haurrak ez ziren trikimailuetara atera. Bat-batean, tximista batek Santa Maria atean dagoen hatxeroari zuzen-zuzenean eman zion. Hatxeroa mugitzen hasi zen eta segundu batean desagertu egin zen. Hondarribiko ate guztitik joan zen, ateak jotzen zituen eta esaten zuen: “trikimailua”. Jendeak atea irekitzen zuenean, berak bere aizkorarekin jendeen buruak mozten zituen. Oraindik esaten da, Halloweeneko egun ekaitsuetan berriro agertzen dela, bera eta bere aizkora.

Hatxero eroa (Noa Varona)

18 URTETIK GORAKO KATEGORIA

- 1go SARIA: Ainhoa Aranburu

Biak izu

Aitonak ez zekien amonak non zuen eskopeta gordea. Jakin zuen arte.

18 URTETIK GORAKO KATEGORIA

■ 2. SARIA: Ainhoa Aranburu

Zuloa

Esana ziguten desagertuak zirela. Zaharrenek ez zuten sinistu. Guk bai.
Harrezgero, laineraz ibiltzen ginen ezorenetan. Asko ez ginen itzuli.

Behin batez, zuri-arrez lanbrotu zuen gauak gutxika-gutxika basoa.
Ohartzerako, norabide guztiak ziren balizko irtenbide bezain galbide seguru.

Halako batean, ibili-behar itsu hartan, adar lehor batek karrask egin zuen.
Txorkatileko hezurak oihartzun. Eta oinen azpian irekitako zuloaren aho sakonak
mokadu bakarrean irentsi orbel-piloa. Eta orbelarekin ni. Garrasi latzak urratu zuen,
errekaren antzera, bailara goitik behera.

Minsorrak zuloan nindukan inora ezindua. Inora ezinak, izu. Zer da, bada, bi
legoa gose den piztiarentzat?

Uluka datoz basazakurrak. Ez dakienak ere, unea iritsita, otoi-hitzak xuxurla.

■ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Ohol Zahar Hotela - Erreklamazio liburu digitala:

Kaixo, 306 gelan nago. Ez dago argindarrik eta ezin dut atea ireki. Kanpotik etorri naiz, eta ez nago ordutegi honetara ohituta. Posible al dut zerbait egin gauean argindarra eta gelatik ateratzeko aukera izateko? Gehiago ordaintzeko prest nago. Eskerrik asko.

02:08

Aldaketa:

Soinu bat entzun dut gelan. Begiratu dut baina ez dut ezer ikusi. Mesedez, posible al dit norbaitek gelako atea ireki? 306 gelan nago.

02:51

Aldaketa:

Norbait dago nire gelan. Arnas bat entzuten dut eta lokartzen ari naizen bakoitzean lurrak soinua egiten du gero eta hurbilago. Uste dut arriskuan nag

03:26

Ohol zahar hotela (Ekain Zabala)

HERIO MUTUA

Isiltasunak gaixotzen nau. Baretasuna ozendu zait eta itzalek naute gizatiartu. Halako herio eritasunean, neure hezurrek brastakoan kargu hartu didate. Gorputza tantakari bihurtu zait, eta tantok ingurura malkotu. Nire kide preziatuenak ere zipriztindu ditut, apropos, itzalei bide eginez haien azal araztua zula eta zigila dezaten, oreztak nola.

Urak bide egingo du eta ni indarberrituko bide naiz, hots baxuenaren etorrerarekin batera itzalak atzera lurrean zulo lehorretan ezkutatuko direlarik. Lehortasunari eusten saiatuko naiz, sekretu bati bezalatsu. Baina inguruko lurrak beti dirau heze, eta herio-dantza mutua pizten denean itzalok parez pare jarri eta jango naute berriro ere.

Horra itzalak, neureak eta geureak.

Herio mutua (Anitz Zapiriain),

▪ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

TILIN-TILIN

—Ama, Gau Beltza dator. Ingumak esan dit arimen mundura joango naizela, baina datorren urteko Gau Beltzean berpiztuko naizela—. Negarrari eman dio —baina nola aterako naiz zerraldotik?

—Zer diozu, maitea? — egiten dio barre. Baina haurra benetan izuturik ikusita, —lasai, hiltzen bazara, mesanotxean duzun txilina sartuko dizugu zerraldoan; datorren urteko Gau Beltzean, bizirik egongo bazina, txilina entzun eta atera egingo zaitugu.

Biharamunean haurrak ez ditu begiak ireki. Mesanotxeko txilina ez dago. Ama, sinesgaitz, izua hezurretaraino sartua. Erraustu egin dute, amak hala eskatuta.

Hurrengo urteko Gau Beltzean, gauerdiko hamabiak jota, oheratzera doa ama. Haurren gela zenetik pasatzen ari da.

—*tilin-tilin, tilin-tilin.*

Tilin tilin (Ane Acha)

GAUAREN BIHOTZEAN

Ilargi ilun bat zeruan. Amaren intziriak. Nire kopetea, izerdia. Bulkadak. Azkenik, jaioberriaren negarra.

Haurra besoetan, ezinegonez begiratu diet beste emaginei, ama laztandu ahala. Beldurra dakusat besteen begiradetan, amaren inguruan zirkulua itxi bitartean. *Emaion hire botika amari, indartzeko!* agindu diot ondokoari.

Zirkulua mugitzen hasi da, urduritasunak uxatzeko asmoz. Erditzean, beldurak biderkatu direlako, agian.

Ahotsek gora egin dute urrunetik datozen trostekin batuz. *Zenbat ditun?* galdetu diot kideari. *Sega gutxienez bai!*

Ama laztandu dut, mundua aldatuko duen haur gizatiarra eman digun ahuntz beltza.

- Inkisizioa! Geldi hor!

Berandu dabilta. Munduak, ilargiak bezala, bere alde iluna ezagutuko duelako hemendik aurrera. Haurra babestuz, ilargirantz abiatu gara.

GAU

Gauaren bihotzean (Iñigo Legorburu)

▪ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Azkeneko urteetan bultzaldi handia izan duen Gau Beltzan zer giro zegoen ikusi nahian, Portuan barrena paseatzera atera zen Ainara.

San Pedro kalean jende bailara zen, baina hainbeste jenderen tartetik igarotzeko gogorik ez zuela eta, Zuloaga kalera aldatzea pentsatu zuen. Estarratan sartu eta gazte-kuadrilla bat parez pare heldu zela ikusi zuen.

Ondotik igaro zirenean, ordea, aditu zuenarekin hormatua gelditu zen. Ileak tente, aznahia, izuak estomaka irauli eta gottinahi izugarria etorri zitzaion. Geldi-geldirik, ezin mugitu, buruari bueltaka, ezin zuen sinistu gazte horien ahotik aditu zuena! Txoil garbi aditu zuen, ez zuen duda alerik ere! Ezinezkoa zen! Euskaraz ari ziren!

Gazteak portuan (Aritz Enparan)

IZPIRITU GAUA

Kapela luze eta traje beltzeko gizona behingoz ikusi zuen. Ikusi eta sentitu. Ixoneren gorputz barruan sartu, atera eta iseka eginez alde egin zuen. Bai, izpirutua zen, baina ez nolanahikoa. Inoiz sentitu ez zuen gau beltzenetakoan agertzeak, dar-dar bizian utzi zuen bere gorputza. Zer arituko ote zen? Egia ote zen izpiritu gaiztoen kondaira? Zirrarak bere gorputzatik alde egin zuenean, urrunean berriro kapela luze beltza zetorkiola ikusi zuen. Ez mesedez! Hainbeste urtez izpirituen itzalean bizitu ondoren, nola zitekeen hau gertatzea? Ausardiaz eta irmoki esateko beharra sentitu, eta: utz nazazu PAKEAN! esanez beltzez eta kapela luzez jantzitako gizonak, alde egin zuen.

Izpiritu gaua (Itziar Iridoi)

▪ Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

BASOAN GORDETA

Iratze bustien artean ez dituzte nire malkoak ikusiko. Animalia bat gehiago naiz basoan gordeta. Hala hartu nautelako hemen, ama: piztia baten moduan. Eta sirena-hotsa entzuten dut orain. Horregatik nago ezkutuan, ilargiaren argitik babesten nauen iluntasunean.

Igaro dut Bidasoa. Bai, lortu dut urezko hilobia zeharkatzea. Lortu dut gure ametsa betetzea, ama. Iritsi naiz. Gau beltzean, hankak dar-dar batean eta hotzak akabatzen, baina egin dut. Orain, ordea, hemen nago, izenik ez duen paraje honetan. Bakarrik, akituta, negarrez, goseak... erria igarotzeak sortu didan bihotzeko estuasuna kendu nahian. Ezin dut, alabaina. Pozik egon beharko nukeen arren, izua da sentitzen dudana gauza bakarra. Etorkizunari izua.

Basoan gordeta (Iñaki Sanz Azkue)

Haren negarrak zure masailean

Haurra negarrez entzuten du; berari ari omen zaio diharka. Atea zabaldu dut, berak hala eskatuta. Bertan ez dago inor, baina entzuten omen du; "behean dago", diosta. Haurrari gerta dakioketena nire errua dela dio; nik ez omen diot lagundu nahi. Kaleko atea itxi dut, berak "ekarriko zaitut, lasai" larritasunez ozentzen duela. Juramentuka hasi da. Ni omen naiz erruduna, nork eta amamak hala bihurtuta. Berarengatik balitz, besotan leukakeela honezkero; berarengatik balitz, haurrak negar egiteari utzia ziola. Saiatzen ari naiz, ordea. Haurra neureganatzeko ahaleginean nabil, gutxinaka baretzen, besoetan oratzen. Saiatzen ari naiz amama goxatzen, eta bere buruan bizi den haurra nire paparrean lokartzen.

Haren negarrak zure masailean (Nahia Blanco)

- Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

ZURIZ

Gauerdian, ospitaleko korridorean neskato txikia negarrez hurbildu zait. Zuriz, aurpegia txuri, indarge, begi-zuloz josia, ospitalean denbora daramanaren seinale. Txokolatez zikinduak dakartza ezpainak.

- Gurasoak bilatzen lagunduko?

Ilargiaren argiak, edertasun xarmant batez blaitzen du neskatoa eta masailak laztandu dizkiot.

- Berria naiz hemen. Non aldendu zara gurasoengandik?

Malkoek gainezka egin diote begietan, errukarriagoa bilakatuz. Eskutik heldu eta makurtzeko eskatu dit.

- Gurasoek, norbait topatzeko eskatu didate. Eskerrak agertu zaren!

Maitasunez besarkatu dut, hark masaila muxukatu eta bere ahoak nire lepondoko berotasuna bilatu bitartean. Hain hotza dago!

Zitada pareka sentitu aurretik, letagin zorrotz pareka handitzen dakusat.

Abandonatutako ospitaletara etortzeari utzi beharko nioke.

DARDAR

Zuriz (Iñigo Legorburu)

- Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Egunkaria

Kafetegira sartu bezain pronto ohartu da: zerbait ez dabil ondo.

Josuk ez du ohi bezala barratik agurtu, eta Karmelek ia-ia talka egin du berekin terrazara bidean. "Lanpetuta ibiliko dira" pentsatu, eta egunkarien apalera hurbildu da, egunero lez autodefinitua egiteko asmoz. Berria hartu, erdialdetik ireki, eta kikara bat sumatu du atzean lehertzen. Egunkaria erori zaio sustoarekin.

Buelta eman, eta harrituta ikusi du kafetegi osoa begira daukala: gurasoek abian atera dituzte haurrak kalera, langileak barra atzean babestu dira erratz-trapuak eskutan, eta mugikorraz grabatzen hasi da gazte bat.

Deus ere ulertu ezinik, egunkaria lurretik jaso, eta hortxe ikusi du bere argazkia hilberrien atalean.

Egunkaria (Mikel Arruabarrena)

- Beste lan aipagarriak (ordenik gabe)

Agian orain dela hilabete batzuk guzti honek konponbide edukiko zuen... laguntza eskatu edo zer dakit nik! Gaur ordea ez dago zer egiterik. Imajina dezaket bere itzala handitzen hurbiltzen den heinean ni gero eta txikiago sentiaraziz. Entzun ditzaket bere errukigabeko pausoak maiztutako egurraren gainean, bere arnasaldi sakona, konpasatua; aditu darion kiratsa inguru guztia kutsatuz.. Atearen behatxulotik ikus dezaket bere ezaxolako aurpegia etxegabetze agiria eskuan duela.

Behatxulotik (Karlos Gebara)

